

[Grønning.]

værende Prisniveau og har lykkeligt hindret, at der her i Landet i Krigens og Besættelsens Aar kom til at staa Kamp om det daglige Brød.

Dette er en Holdning fra Landbrugets Side, som jeg tror baade Nutiden og Fremtiden vil anerkende. Det er en Holdning, som udtrykker Viljen til at bringe Ofre. Man maa nemlig erindre, at Kornloven ikke blot er en Prislov, men ogsaa en Udskrivningslov, der fastsætter en streng Leveringspligt, som foreløbig har medført en meget betydelig Besætningsreduktion, og hvad der næsten er det værste, den tilbageblevne Del af Besætningerne maa store Dele af Aaret gaa for halv Kraft. Hvad dette betyder, viser Produktionstallene: Svineproduktionen halveret, Smørproduktionen reduceret med 40 pCt. og Ægproduktionen med 75 pCt.

Kornavlens maa da bære en forholdsvis langt større Del af Landbrugets almindelige Udgifter end hidtil, og med en daarlig Høst som i afvigte Aar er Bæreevnen jo væsentlig forringet. Den kommende Høst tegner heller ikke til at faa særlig gode Betingelser i Starten. En tidlig Saaning, som af mange Grunde er at foretrække, lader sig ikke gennemføre i dette Aar. Alligevel vil jeg advare imod alt for megen Pessimisme. Vi Landmænd er i alt Fald nødt til at holde Troen oppe paa, at det skal lykkes at opnaa en god Høst. Denne Tro, som hyppigt bliver skuffet, er dog lige fast og sikker hvert Foraar, og den er i Virkeligheden en meget betydningsfuld Produktionsfaktor, som ikke maa underkendes. Efter den daarlige Kornhøst i 1917 steg Udbyttet i det følgende Aar med næsten 2 Mill. Tdr., skønt Jorden i 1918 var ret udpint og Kunstgødning kun til Stede i meget utilstrækkelige Mængder. Et af de store Kornaar i 1920erne indtraf i et Aar, hvor vi paa Grund af sen Frost ikke blev færdig med Kornsaaningen før til Maj. Jeg nævner disse Eksempler for at vise, at der er flere Undtagelser fra det, der gælder for det sædvanlige, og ingen kan paa nuværende Tidspunkt sige noget som helst afgørende om Kornavlens Størrelse i det kommende Aar. Den kan blive ringe, og det maa vi forberede os paa, og den kan blive forholdsvis stor. Vi ved det ikke, men det afgørende er, at alle arbejder

hen til, at den bliver saa stor som mulig under de Vækstforhold, som bliver gældende i Aarets Løb.

Afleveringspligten er i det foreliggende Lovforslag ikke undergaaet større Ændringer. De to højeste Grupper, 80 000—100 000 Kr.s Grundskyld og over 100 000 Kr.s Grundskyld, hvis Afleveringstal alle har erkendt var for høje, hvad der har medført, at et procentvis meget stort Antal Landmænd i disse Grupper har maattet tage Forbehold, er hver formindsket med $\frac{1}{2}$ Td., saaledes at Afleveringen nu bliver henholdsvis $9\frac{1}{2}$ og 10 Tdr. mod før 10 og $10\frac{1}{2}$. Af sidste Aars Høst fremkom 2,6 Mill. Tdr. fra i alt 4 423 Ejendomme over 50 000 Kr.s Grundværdi, medens Resten af de leveringspligtige Ejendomme, 82 000, leverede godt 4,5 Mill. Tdr. De 4 423 store Ejendomme har altsaa leveret ca. $\frac{1}{3}$ af det samlede Kvantum og de 82 000 $\frac{2}{3}$.

Byrden ved at fremskaffe Landets Forsyning med Korn hviler saaledes paa tilsammen 86 500 Ejendomme, medens ca. 120 000 kun har Afleveringspligt for Brødkorn, som ombyttes med tilsvarende Mængde Foderkorn. Disse mindre Ejendomme har yderligere til Støtte for deres Produktion faaet tildelt 1 Million Tønder af den samlede Levering til Supplering af deres egen Avl. Naar Byrderne ved Kornafleveringen med Tilslutning fra alle Sider er fordelt saaledes, forekommer det mig, at man skattemæssigt burde fare lidt mere med Lempe over for de Ejendomme, som paa Grund af en stor tvungen Kornaflevering tvinges til at reducere deres Besætninger. At udskrive Indkomstskat, ja endog Merindkomstskat paa de Realisationsbeløb, der fremkommer ved en paatvungen Formueomlægning, forekommer mig at være at gaa for vidt.

Jeg ønsker endvidere at paapege, at den Kornreserve, som Landet har i de ca. 8 000 største Ejendomme, der leverer op imod Halvdelen af Forbruget, ingenlunde synes at være for stor. Naar den højtærede Minister har maattet tilvejebringe Balancen mellem leveringspligtigt Korn og Forbruget ved, at Ministeren bemyndiges til at reducere de Forbrugsmængder, som i Lovforslaget er opført, ifald det bliver nødvendigt, da forstaar jo alle, at der ikke er noget tilovers, og at en væsentlig Formindskelse af denne Kornreserve nød-